

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 40/19

Λουξεμβούργο, 26 Μαρτίου 2019

Αποφάσεις στις υποθέσεις C-377/16, Ισπανία κατά Κοινοβουλίου,
και C-621/16P, Επιτροπή κατά Ιταλίας

Η διαφορετική μεταχείριση λόγω γλώσσας δεν επιτρέπεται κατ' αρχήν στις διαδικασίες επιλογής του προσωπικού των οργάνων της Ένωσης

Μια τέτοια διαφορετική μεταχείριση είναι εντούτοις επιτρεπτή υπό τον όρο ότι ανταποκρίνεται σε πραγματικές ανάγκες της υπηρεσίας, τελεί σε αναλογία προς τις ανάγκες αυτές και δικαιολογείται με βάση σαφή, αντικειμενικά και προβλέψιμα κριτήρια

Στην υπόθεση C-377/16, η Ισπανία ζήτησε από το Δικαστήριο την ακύρωση, λόγω δυσμενούς διάκρισης με βάση τη γλώσσα, της πρόσκλησης υποβολής υποψηφιοτήτων που δημοσιεύθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο το 2016 προκειμένου να καταρτισθεί βάση δεδομένων υποψηφίων για την άσκηση καθηκόντων οδηγού. Το έντυπο εγγραφής ήταν διαθέσιμο μόνο στην αγγλική, τη γαλλική και τη γερμανική γλώσσα. Οι υποψήφιοι έπρεπε να διαθέτουν, εκτός από άριστη γνώση μίας από τις 24 επίσημες γλώσσες της Ένωσης ως «γλώσσας 1» της διαδικασίας επιλογής, ικανοποιητική γνώση της αγγλικής, της γαλλικής ή της γερμανικής γλώσσας ως «γλώσσας 2». Το Κοινοβούλιο αιτιολόγησε τον περιορισμό αυτό της επιλογής της «γλώσσας 2» με βάση «το συμφέρον της υπηρεσίας, το οποίο επιβάλλει όπως οι νεοπροσλαμβανόμενοι είναι αμέσως λειτουργικοί και ικανοί να επικοινωνούν αποτελεσματικά στην καθημερινή τους εργασία» και με βάση το ότι οι τρεις αυτές γλώσσες είναι οι ευρύτερα χρησιμοποιούμενες στο όργανο αυτό.

Στην υπόθεση C-621/16P, η Επιτροπή άσκησε αίτηση αναιρέσεως ενώπιον του Δικαστηρίου με αίτημα την αναίρεση της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης¹ με την οποία, κατόπιν προσφυγής ασκηθείσας από την Ιταλία, είχαν ακυρωθεί δύο προκηρύξεις γενικού διαγωνισμού της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Επιλογής Προσωπικού (στο εξής: EPSO)² λόγω παράνομου περιορισμού της δυνατότητας επιλογής της «γλώσσας 2» του διαγωνισμού μόνο μεταξύ της αγγλικής, της γαλλικής και της γερμανικής γλώσσας καθώς και λόγω του περιορισμού, σε αυτές τις τρεις γλώσσες, των γλωσσών που μπορούσαν να επιλεγούν ως γλώσσα επικοινωνίας μεταξύ των υποψηφίων και της EPSO.

Με τις σημερινές του αποφάσεις, το Δικαστήριο, στην υπόθεση C-377/16, **ακυρώνει την πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος καθώς και τη βάση δεδομένων που καταρτίστηκε δυνάμει της πρόσκλησης αυτής** και, στην υπόθεση C-621/16P, **απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως της Επιτροπής.**

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει³ ότι ο Κανονισμός Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων⁴ **απαγορεύει κάθε διάκριση, συμπεριλαμβανομένων των διακρίσεων λόγω γλώσσας,**

¹ Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2016, στις υποθέσεις T-353/14 και T-17/15, Ιταλία κατά Επιτροπής.

² Προκηρύξεις γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/276/14, για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα προσλήψεων διοικητικών υπαλλήλων (ΕΕ 2014, C 74 Α, σ. 4), και EPSO/AD/294/14, για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα διοικητικών υπαλλήλων στον τομέα της προστασίας των δεδομένων για τον Ευρωπαϊκό Επόπτη Προστασίας Δεδομένων (ΕΕ 2014, C 391 Α, σ. 1).

³ Απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Νοεμβρίου 2012 στην υπόθεση [C-566/10P](#), Ιταλία κατά Επιτροπής (βλ. ανακοινωθέν τύπου αριθ. [153/12](#)).

⁴ Κανονισμός (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) 259/68 του Συμβουλίου, της 29ης Φεβρουαρίου 1968, του Συμβουλίου, της 29ης Φεβρουαρίου 1968, περί καθορισμού του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων και του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και περί θεσπίσεως ειδικών μέτρων προσωρινώς εφαρμοστέων στους υπαλλήλους της Επιτροπής (ΕΕ ειδ. έκδ. 01/001, σ. 108), όπως τροποποιήθηκε με

εξυπακουόμενου ότι **μπορεί να επιτραπεί διαφορετική μεταχείριση λόγω γλώσσας εάν δικαιολογείται από θεμιτό σκοπό γενικού συμφέροντος**, όπως είναι το συμφέρον της υπηρεσίας, δηλαδή οι πραγματικές ανάγκες που είναι σχετικές με τα καθήκοντα τα οποία θα κληθούν να ασκήσουν τα προς πρόσληψη πρόσωπα. Συναφώς, το Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι, στο πλαίσιο διαδικασίας επιλογής, τα θεσμικά όργανα διαθέτουν ευρεία διακριτική ευχέρεια για την εκτίμηση των τυπικών και ουσιαστικών προσόντων των υποψηφίων τα οποία πρέπει να ληφθούν υπόψη. Ωστόσο, οφείλουν όχι μόνο να διασφαλίζουν ότι κάθε διαφορετική μεταχείριση λόγω γλώσσας **ανταποκρίνεται στο συμφέρον της υπηρεσίας και τελεί σε αναλογία προς αυτό**, αλλά και να αιτιολογούν μια τέτοια μεταχείριση με βάση **κριτήρια σαφή, αντικειμενικά και προβλέψιμα** ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στους μεν υποψηφίους να γνωρίζουν τους λόγους για τη μεταχείριση αυτή, στα δε δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης να ελέγχουν τη νομιμότητά της.

Όσον αφορά την υπόθεση C-377/16, το Δικαστήριο παρατηρεί ότι, ελλείψει οποιασδήποτε μνείας περί του ότι το **έντυπο εγγραφής, το οποίο είναι διαθέσιμο μόνο στην αγγλική, τη γαλλική και τη γερμανική γλώσσα**, μπορούσε να συμπληρωθεί σε οποιαδήποτε επίσημη γλώσσα της Ένωσης, οι υποψήφιοι ευλόγως μπορούσαν να υποθέσουν ότι το έντυπο αυτό έπρεπε να συμπληρωθεί υποχρεωτικά σε μία από τις ανωτέρω τρεις γλώσσες. Τούτο είχε ως αποτέλεσμα **διαφορετική μεταχείριση λόγω γλώσσας, η οποία κατ' αρχήν απαγορεύεται**. Το Κοινοβούλιο όμως **δεν απέδειξε την ύπαρξη θεμιτού σκοπού** γενικού συμφέροντος που δικαιολογεί αυτή τη διαφορετική μεταχείριση.

Το Δικαστήριο επισημαίνει ότι **ο περιορισμός των γλωσσών που μπορούν να επιλεγούν ως «γλώσσα 2» μόνο στην αγγλική, τη γαλλική και τη γερμανική συνιστά επίσης διαφορετική μεταχείριση λόγω γλώσσας, που κατ' αρχήν απαγορεύεται**. Η πρόσκληση υποβολής υποψηφιοτήτων που δημοσίευσε το Κοινοβούλιο **δεν δικαιολογεί τον περιορισμό αυτό** με γνώμονα τις γλωσσικές ανάγκες που σχετίζονται ειδικώς με τα καθήκοντα τα οποία θα κληθούν να ασκήσουν οι οδηγοί που θα προσληφθούν. Το Δικαστήριο παρατηρεί ότι ούτε το γεγονός ότι οι οδηγοί πρέπει να ασκούν τα καθήκοντά τους κυρίως σε γαλλόφωνες ή γερμανόφωνες πόλεις ούτε το γεγονός ότι τα μεταφερόμενα πρόσωπα χρησιμοποιούν συχνότερα την αγγλική γλώσσα είναι ικανά να δικαιολογήσουν τον περιορισμό των γλωσσών που είναι δυνατό να επιλεγούν ως «γλώσσα 2» μόνο στις τρεις προαναφερθείσες γλώσσες. Συγκεκριμένα, το Κοινοβούλιο δεν απέδειξε για ποιο λόγο καθεμία από τις γλώσσες αυτές παρουσιάζει ιδιαίτερη χρησιμότητα για την άσκηση των εν λόγω καθηκόντων και γιατί η επιλογή αυτή δεν μπορούσε να αφορά άλλες επίσημες γλώσσες ενδεχομένως χρήσιμες για τέτοια καθήκοντα. Περαιτέρω, στον βαθμό που το Κοινοβούλιο δεν εξέδωσε εσωτερικούς κανόνες με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του γλωσσικού καθεστώτος του, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι οι τρεις αυτές γλώσσες είναι, κατ' ανάγκην, οι πλέον χρήσιμες για όλα τα καθήκοντα στο όργανο αυτό.

Όσον αφορά την υπόθεση C-621/16P, το Δικαστήριο διαπιστώνει, κατ' αρχάς, ότι μια προκήρυξη διαγωνισμού προσδιορίζει το κανονιστικό πλαίσιο του συγκεκριμένου διαγωνισμού. **Κάθε προκήρυξη διαγωνισμού επάγεται, επομένως, αυτοτελή δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα και, ως εκ τούτου, μπορεί να προσβληθεί αυτοτελώς με προσφυγή**. Συνεπώς, το Γενικό Δικαστήριο ορθώς έκρινε παραδεκτές τις προσφυγές τις οποίες άσκησε η Ιταλία.

Το Δικαστήριο επισημαίνει, ακολούθως, ότι το Γενικό Δικαστήριο ορθώς έκρινε ότι **τα πιο υψηλά προσόντα ικανότητας, απόδοσης και ακεραιότητας ενός υποψηφίου είναι ανεξάρτητα από τις γλωσσικές γνώσεις**, καθόσον οι γνώσεις αυτές αποτελούν μέσο για την απόδειξη των πρώτων. Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη εκτιμώντας ότι ο σκοπός που συνίσταται στην πρόσληψη υπαλλήλων που διαθέτουν αυτά τα υψηλά προσόντα δεν δικαιολογεί τη διαφορετική μεταχείριση λόγω γλώσσας. Το Δικαστήριο παρατηρεί, εξάλλου, ότι ορθώς το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε το ζήτημα αν υπήρχαν «συγκεκριμένα στοιχεία» βάσει των οποίων θα μπορούσε να αποδειχθεί αντικειμενικά η ύπαρξη συμφέροντος της υπηρεσίας ικανού να δικαιολογήσει τον περιορισμό της επιλογής της «γλώσσας 2» του διαγωνισμού. Το Δικαστήριο υπογραμμίζει, περαιτέρω, ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν αντικατέστησε την εκτίμηση της EPSO με

τη δική του, αλλά αρκέστηκε στον έλεγχο της βασιμότητας της δικαιολόγησης που παρείχε η EPSO ως προς τον περιορισμό της επιλογής της «γλώσσας 2» του διαγωνισμού.

Τέλος, το Δικαστήριο παρατηρεί ότι, μολονότι οι προκηρύξεις διαγωνισμού πρέπει να δημοσιεύονται πλήρως στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης, **η EPSO δεν υποχρεούται, στο πλαίσιο ενός διαγωνισμού, να επικοινωνεί με τους υποψηφίους σε γλώσσα την οποία αυτοί επιλέγουν ελεύθερα.** Πάντως, ο περιορισμός της επιλογής της γλώσσας επικοινωνίας των υποψηφίων με την EPSO σε μικρό αριθμό επισήμων γλωσσών που καθορίζονται από την EPSO πρέπει να είναι δικαιολογημένος. Εν προκειμένω, όμως, **η EPSO δεν παρείχε καμία δικαιολόγηση τέτοιας φύσεως.**

ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΗ: Το Δικαστήριο μπορεί να επιληφθεί αιτήσεως αναιρέσεως, η οποία περιορίζεται σε νομικά ζητήματα, κατά απόφασης ή διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου. Καταρχήν, η άσκηση αναιρέσεως δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. Εάν είναι παραδεκτή και βάσιμη, το Δικαστήριο αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου. Στην περίπτωση που η υπόθεση είναι ώριμη προς εκδίκαση, το Δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς. Σε αντίθετη περίπτωση, αναπέμπει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, το οποίο δεσμεύεται από την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο στο πλαίσιο της αιτήσεως αναιρέσεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582